

Յ Ա Ւ Ե Լ Ո Ւ Ա Մ

Մոռացութեամբ մը ձեռագիրը մէկ բուզք պակաս ղրկուած բլլալով, սպագրութենէն դուրս մնացած են հետեւեալ տպերը, որոնք պէ՛տ էր յայտարարելն էջ 208, ս.դ 20, «*օտար էին*» բառերուն:

Ա.

Ճիշդ այս պատճառով է որ Կղեմէս Գալանոս իր եռահատոր հայ-լատին լիզուներով «Հայոց միաբանութիւն ընդ Հռոմայ Եկեղեցւոյն» (1650-1661) գործին Բ. հատորին մէջ, ուր կը խօսի Հայ Եկեղեցւոյ «չարափառ» և «ուղղափառ» վարդապետներուն վրայ, հիսներէն սկսեալ մինչև նորերը, իր ժամանակակիցներէն չարափառ կը հռչակէ — անշուշտ իր տեսութեամբ — Գրիգոր Կեսարացին և Սիմոն Զուղայեցին (*), իսկ

(*) Սիմոն Վրդ. Զուղայեցի 1640ին Փիլիպպոս Աղբակեցի կաթողիկոսէն հաստատուած դպրոցին մէջ ուսուցիչ էր: Յետոյ զանազան սեղոյեր շրջեցաւ եւ Թոգասի մէջ մեռաւ 1657ին: Անիկա հեղինակած էր **Պերականութիւն և Տրամաբանութիւն** որոնք 1725ին եւ 1728ին Կ. Պոլիս տպուած են: Թարգմանած է վրացերէնէ Ամելյախօսին Պրոկղի գործը հանդերձ նոր լուծմամբ (Բանասէր, 1904, էջ 87-88): 1651ին Գառնոյ եպիսկոպոս էր (Հ. Աճառեան, Յուցակ Թավրէզի, էջ 124):